

alle vil være interesserede deri, og det er jo ogsaa muligt, at Medlemmerne saa i større Antal vil være i Stand til at overvære Forhandlingerne, end Tilfældet nu er.

Søren Svendsen: Maa jeg gøre en kort Bemærkning?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen har Ordet.

Hans Rasmussen: Den 4. Marts 1916 blev der af den daværende Indenrigsminister nedsat et Udvalg med den specielle Opgave at føre Tilsyn med Allinge—Sandvig Kommunes økonomiske Forhold og staa den bi med Raad og Daad i den Situation, som denne Kommune var kommet til at virke under som Følge af Verdenskrigen og som Følge af det økonomiske Sammenbrud, der havde fundet Sted derovre. En Følge af Udvalgets Virksomhed og Ministeriets specielle Tilsyn blev bl. a. den, at der i de følgende Aar ydedes Kommunalbestyrelsen derovre nogle rentefrie Laan fra Statskassens Side, Laan, der blev benyttet hovedsagelig til en Nedskrivning af den kommunale Skattebyrde, der var blevet alt for uforholdsmæssig stor til de Indtægter, man havde derovre, Indtægter, som slet ikke stod i rimeligt Forhold til den Byrde, der hvilede paa Kommunen i Henhold til de sociale Love. Det er en Selvfølge, at det Forhold, der saaledes etableredes, maatte være noget midlertidigt, noget, der ikke kunde vedblive at bestaa, og man var ogsaa i den paagældende Kommune klar over, at den Tid maatte komme, da man ikke længere kunde vente en saadan Støtte fra Staten. Imidlertid bestaar dette Udvalg vedblivende, og i 1921—22, saa vidt jeg husker, iværksattes der som Følge af Henstillinger fra dette Udvalg og formentlig med Godkendelse af Indenrigsministeriet en Nedskrivning af den kommunale Skattebyrde med 30 000 Kr., for at man derved kunde holde Skatteprocenten nede paa 16. Medens der ved denne Foranstaltning skabtes en berettiget Forventning hos Kommunalbestyrelsen om at faa et yderligere rentefrit Laan, svarende til den Sum, jeg her har nævnt, blev Resultatet, at man ikke fik yderligere Støtte fra det offentlige, og den Skuffelse, man derved led, gør sig stadig gældende derovre, idet man mener, at der ved Udvalgets Foranstaltning ligesom er gjort Brud paa noget, som man havde en moralsk Ret til at vente. Min Hensigt med at fremsætte disse Bemærkninger er, at jeg ønsker at spørge den højtærede

Indenrigsminister, om det forholder sig saaledes, at man fra Indenrigsministeriets Side betragter sig som fuldstændig færdig med det Forhold, der i sin Tid etableredes overfor den nævnte Kommunalbestyrelse. Jeg mener, der kan være Grund til at rejse dette Spørgsmaal, ogsaa fordi jeg har lagt Mærke til, at det Udvalg, jeg før nævnte, Udvalget af 4. Marts 1916, er undergaaet en Fornyelse. Der er foretaget nye Udnævnelser i en Periode, der ikke ligger saa forfærdelig langt tilbage. Jeg vilde sætte Pris paa en Udtalelse af Indenrigsministeren om dette Forhold, og jeg gør opmærksom paa, at selv om Forholdene i den nævnte Kommune er noget bedre end i sin Tid, er de alligevel ikke anderledes, end at man i høj Grad følger Savnet af det Tilskud, som man altsaa ifølge de Bemærkninger, jeg her har fremsat, har ment at have berettiget Grund til at vente.

Jeg vil saa gerne til den højtærede Landbrugsminister i Anledning af et Forslag paa Finansloven om Ydelse af Tilskud til Forsøgsvirksomheden til Planteavlens Fremme sige, at manovre paa Bornholm føler sig taknemmelig mod den højtærede Minister, fordi han har optaget Forslag til Bevarelse af Forsøgsmarken paa Bornholm. Forholdet er jo det, at Landmændene derovre ikke har en tilsvarende Adgang til som Landmændene herovre at gøre sig bekendt med Forsøgsvirksomhedens Resultater ude i det praktiske Arbejde. Bornholms afsides Beliggenhed fører med sig, at man ikke er i Stand til at aflægge Besøg paa Forsøgsmarkerne, og det er derfor af største Betydning, at man derovre kan bevare den Forsøgsmark, der har været i Virksomhed i en Aarrække. Den blev i sin Tid foreslaaet nedlagt, og paa indstændige Anmodninger om dens Bevarelse fra den lokale Landboforening og fra Hudmandsforeningerne blev der svaret, at man ikke saa sig i Stand til fremdeles at yde denne Bevilling. Nu har det udviklet sig saaledes, at der er optaget Forslag om at bevare denne Bevilling, og det vil jeg gerne udtale min Taknemmelighed for overfor den højtærede Landbrugsminister.

Jeg vil dernæst gerne have Lov til at fremsætte et Par Bemærkninger til den højtærede Minister for offentlige Arbejder. Det første Spørgsmaal, jeg skal komme ind paa, angaar Vedligeholdelse og Udbedring af de smaa Fiskerihavne. Bornholm har en Række saadanne Havne. Udviklingen har, som maaske en og anden vil vide en Smule om, ført med sig, at man over paa Bornholm i høj Grad er gaaet over til Rød-